

ВІДГУК

**офіційного опонента Свиноуса Івана Вікторовича,
доктора економічних наук, професора кафедри обліку і оподаткування
Білоцерківського національного аграрного університету
на дисертаційну роботу Синиці Володимира Андрійовича
«Креативні індустрії та їх вплив на економічний розвиток України»,
подану на здобуття ступеня доктора філософії
за спеціальністю 051 «Економіка»
галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»**

1. Актуальність теми дослідження та її зв'язок з науковими програмами, планами, темами. Креативні індустрії набувають дедалі більшого значення у структурі сучасної економіки та здійснюють суттєвий вплив на формування валової доданої вартості, зайнятість населення, інноваційну активність, розвиток підприємництва й експортного потенціалу держави. В умовах становлення економіки знань основними ресурсами економічного зростання дедалі більше стають людський капітал, інтелектуальна власність, творчий потенціал і цифрові технології, що визначає стратегічне значення креативних індустрій для підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Креативний сектор охоплює широкий спектр видів економічної діяльності, зокрема інформаційні технології, дизайн, рекламу, медіа, моду, архітектуру, аудіовізуальне мистецтво, видавничу діяльність та інші напрями, у яких створення економічної цінності безпосередньо пов'язане з використанням творчості, знань та інновацій. Культурні та креативні сектори формують близько 3,1 % глобального валового внутрішнього продукту та забезпечують приблизно 6,2 % світової зайнятості, що підтверджує їх вагоме місце в сучасних моделях економічного розвитку.

Особливої актуальності дослідження набуває для України в умовах структурних трансформацій, цифровізації, європейської інтеграції та повномасштабної війни. Пандемія COVID-19 та воєнні дії спричинили для креативного сектору комплекс економічних, фінансових, соціальних та інституційних викликів, посилені інфляційними процесами, зростанням вартості енергетичних і логістичних ресурсів, зниженням купівельної спроможності населення, міграцією людського капіталу та регіональною нерівністю доступу до фінансування й відповідної інфраструктури. Водночас специфіка креативних індустрій, пов'язана з відносно низькою капіталомісткістю, високою роллю інтелектуальної праці, цифрових технологій та можливістю дистанційного надання окремих видів послуг, створює передумови для їх адаптації до кризового середовища та активної участі у відновленні національної економіки.

Значущість обраної теми посилюється наявністю значного, проте недостатньо реалізованого потенціалу креативних індустрій України та системних обмежень їх функціонування. До основних стримувальних чинників належать фрагментарність інституційного середовища, недостатня міжвідомча координація, обмеженість довгострокових фінансових інструментів, регіональні диспропорції

розвитку, висока конкуренція на глобальному ринку цифрових послуг та ризики втрати кваліфікованого людського капіталу. За таких умов виникає потреба в удосконаленні наукових підходів до оцінювання економічного впливу креативних індустрій, визначенні їх внеску в економічний розвиток держави, модернізації інституційного середовища та формуванні взаємоузгодженої системи економічних і управлінських інструментів підтримки креативного сектору.

Вагомого значення досліджувана проблематика набуває в контексті післявоєнного відновлення України. Креативні індустрії здатні стати одним із чинників структурної модернізації національної економіки завдяки створенню нових робочих місць, розвитку малого і середнього підприємництва, комерціалізації інтелектуальної власності, поширенню цифрових і творчих компетентностей, формуванню креативних кластерів і хабів, активізації культурного туризму та розширенню присутності українських виробників креативних товарів і послуг на міжнародних ринках. У цьому контексті наукового обґрунтування потребують стратегічні напрями розвитку сектору, що передбачають поєднання інструментів державної та регіональної політики, кластеризації та smart-спеціалізації, управління людським капіталом, цифровізації, фінансового стимулювання та міжсекторальної інтеграції.

Зазначене визначає актуальність дисертаційного дослідження «Креативні індустрії та їх вплив на економічний розвиток України», спрямованого на поглиблення теоретичних положень щодо сутності та місця креативних індустрій у національній економіці, удосконалення методичних підходів до оцінювання їх економічного впливу та розроблення практичних рекомендацій щодо формування інституційних, економічних і управлінських передумов розвитку креативного сектору в умовах структурних трансформацій, цифровізації, євроінтеграції та післявоєнного відновлення України.

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до напрямів науково-дослідної роботи Київського національного університету технологій та дизайну та пов'язане з виконанням науково-дослідних тем «Стратегічний розвиток інноваційних кластерів ІТ-сфери в контексті діджиталізації» (державний реєстраційний номер 0124U004147), «Імплементация цифрових технологій в економіку України в умовах сталого розвитку» (державний реєстраційний номер 0124U004146), «Сучасні практики управління корпоративною відповідальністю та сталий розвиток бізнесу в умовах глобалізації та цифровізації» (державний реєстраційний номер 0122U001239). Тематика дисертаційної роботи відповідає змістовій спрямованості зазначених науково-дослідних тем у частині дослідження процесів цифровізації економіки, розвитку інноваційних і кластерних форм взаємодії, формування інституційних та управлінських засад розвитку бізнесу, а також підвищення його стійкості в умовах глобальних викликів і структурних трансформацій. Одержані в дисертації наукові результати поглиблюють положення зазначених науково-дослідних тем у частині оцінювання ролі креативних індустрій в економічному розвитку України та обґрунтування стратегічних напрямів модернізації їх інституційного середовища, економічних і управлінських інструментів та інноваційних напрямів розвитку.

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані в дисертаційній роботі Синиці Володимира Андрійовича «Креативні індустрії та їх вплив на економічний розвиток України», характеризуються належним ступенем обґрунтованості та достовірності, що забезпечується послідовністю проведеного дослідження, відповідністю його мети поставленим завданням, використанням сукупності загальнонаукових і спеціальних методів, опрацюванням наукових праць українських і зарубіжних учених, нормативно-правових актів, статистичних та аналітичних матеріалів.

Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів і висновків. Загальний обсяг роботи становить 287 сторінок, з них основного тексту – 238 сторінок. Матеріали дисертації містять 33 таблиці, 8 рисунків і 6 додатків. Список використаних джерел налічує 161 найменування та розміщений на 18 сторінках, додатки викладено на 13 сторінках. Структура дисертації відповідає поставленій меті та забезпечує послідовний перехід від розкриття наукових засад формування і розвитку креативних індустрій до оцінювання сучасного стану їх функціонування в Україні та визначення стратегічних напрямів модернізації й інноваційного розвитку креативного сектору.

Теоретичну основу дослідження становить критичне узагальнення наукових підходів до трактування сутності креативних індустрій та визначення їх місця в системі економічних відносин. Автором здійснено розмежування категорій «культурні індустрії», «креативні індустрії» та «креативна економіка», досліджено еволюцію відповідних концепцій, узагальнено міжнародний досвід і систематизовано профілі розвитку креативних індустрій у провідних країнах світу. Це дало змогу сформувати теоретичне підґрунтя для подальшого аналізу економічного значення креативного сектору та обґрунтування можливостей адаптації зарубіжного досвіду до умов України.

Достатній рівень аргументованості одержаних результатів забезпечується застосуванням комплексу взаємопов'язаних методів дослідження. У роботі використано методи аналізу та синтезу, індукції та дедукції для узагальнення теоретичних підходів до трактування креативних індустрій; історико-логічний метод – для дослідження еволюції концепції креативних індустрій; порівняльний аналіз – для зіставлення моделей їх розвитку в різних країнах; статистичні та економіко-аналітичні методи – для оцінювання стану, структури й динаміки економічних показників сектору; графічний і табличний методи – для представлення результатів; абстрактно-логічний метод – для формування висновків і практичних рекомендацій. Застосований інструментарій відповідає предмету, меті та завданням дисертаційного дослідження.

Обґрунтованість положень аналітичної частини роботи підтверджується комплексним дослідженням сучасного стану креативних індустрій України, їх структурних характеристик та ключових економічних показників. Автором враховано особливості функціонування креативного сектору в умовах пандемії COVID-19, повномасштабної війни, цифровізації та структурних трансформацій економіки. Оцінювання впливу креативних індустрій здійснюється на основі поєднання виробничих, підприємницьких, фіскальних, експортних, інноваційно-

інвестиційних показників і показників зайнятості, що дозволило комплексно представити їх економічне значення та адаптаційний потенціал.

Переконливими є положення дисертації щодо необхідності модернізації інституційного середовища розвитку креативних індустрій. Авторські пропозиції передбачають формування інтегрованої системи інституційної підтримки, яка поєднує стратегічну координацію, кластеризацію та smart-спеціалізацію, управління людським капіталом, цифровізацію CreaTech і фінансові стимули. Запропонований підхід доповнено інтегральним індексом CIDSSU та прогноною траєкторією розвитку до 2030 р., що посилює аналітичну обґрунтованість рекомендацій щодо підвищення результативності державної та регіональної політики у сфері креативних індустрій. Важливим результатом є також формування системи економічних та управлінських інструментів на основі комплементарної взаємодії фінансового, управлінсько-освітнього, регуляторного й інфраструктурного блоків, доповнених цифровими пріоритетами та кількісним оцінюванням результативності.

Практична спрямованість сформульованих рекомендацій підтверджується використанням результатів дисертаційного дослідження органами місцевого самоврядування та в освітньому процесі. Окремі пропозиції автора використано при формуванні напрямку розвитку креативної економіки Узинської міської територіальної громади, у діяльності Київської обласної ради щодо розвитку креативної економіки регіону, а також у навчальному процесі Київського національного університету технологій та дизайну при викладанні дисципліни «Креативний менеджмент». Наявність відповідних довідок про використання результатів засвідчує прикладне значення розроблених положень і можливість їх практичного застосування.

Висновки дисертаційної роботи відповідають поставленим завданням, узгоджуються зі змістом проведеного теоретичного та аналітичного дослідження і відображають основні одержані результати. Сформульовані автором рекомендації мають наукове й практичне значення для вдосконалення державної та регіональної політики розвитку креативних індустрій, формування сприятливого інституційного середовища, активізації інноваційних процесів та використання потенціалу креативного сектору в післявоєнному відновленні України. Сукупність використаних методів, достатня інформаційна база, апробація результатів на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях, їх відображення у 19 наукових публікаціях та практичне використання окремих авторських пропозицій дають підстави оцінити ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації як достатньо високий.

3. Практична цінність результатів дисертаційного дослідження визначається можливістю використання розроблених автором рекомендацій для створення сприятливих умов функціонування креативних індустрій та посилення їх ролі в економічному розвитку України. Запропоновані положення знайшли практичне застосування в діяльності органів місцевого самоврядування та у сфері вищої освіти.

Узинською міською територіальною громадою Білоцерківського району Київської області пропозиції здобувача враховано при розробленні Стратегії

розвитку громади на 2026 рік, зокрема в частині формування окремого напрямку «Креативна економіка». Передбачені в його межах заходи спрямовані на підтримку культурно-мистецьких ініціатив, розвиток традиційних і сучасних ремесел, крафтового виробництва, реалізацію туристичного потенціалу території, впровадження IT-сервісів та освітніх інноваційних проєктів (довідка від 09.09.2025 № 03-10-866).

Наукові напрацювання здобувача також використано Київською обласною радою VIII скликання в межах реалізації Стратегії розвитку культури Київської області до 2026 року за напрямом «Креативна економіка регіону». Зазначений напрям орієнтований на інтеграцію культурно-мистецької діяльності із сучасними формами творчості, розвитком культурного туризму та цифровими сервісами. Організаційне забезпечення такої взаємодії здійснюється через Координаційний центр креативних індустрій, діяльність якого спрямована на налагодження партнерства між закладами культури та освіти, туристичними організаціями і приватним сектором, створюючи передумови для поєднання культури, інновацій та підприємництва на регіональному рівні (довідка від 23.10.2025 № 2393/03).

Окремі результати дисертаційної роботи використовуються в освітній діяльності Київського національного університету технологій та дизайну МОН України при викладанні дисципліни «Креативний менеджмент» здобувачам вищої освіти спеціальності В12 «Культурологія та музеєзнавство» освітньої програми «Культурологія» (довідка від 08.06.2026 № 02-58/1139). Наведені результати практичного використання засвідчують можливість застосування авторських розробок у процесах стратегічного планування розвитку територіальних громад і регіонів, підтримки креативного підприємництва та підготовки фахівців у сфері креативних індустрій.

4. Наукова новизна одержаних результатів дисертаційної роботи полягає в поглибленні теоретичних положень та розвитку науково-методичних і прикладних засад визначення ролі креативних індустрій в економічному розвитку України, удосконаленні підходів до оцінювання їх економічного впливу, а також обґрунтуванні інституційних, економічних та управлінських інструментів розвитку креативного сектору в умовах цифровізації, структурних трансформацій і післявоєнного відновлення національної економіки.

Теоретичне підґрунтя наукової новизни формують удосконалені засади трактування поняття «креативні індустрії» як окремого сектору економіки шляхом розмежування категорій «культурні індустрії», «креативні індустрії» та «креативна економіка» за критеріями їх походження, масштабу, ключового ресурсу, економічної ролі та рівня впливу (с. 27–35). Такий підхід сприяє уточненню змістових характеристик креативних індустрій та визначенню їх місця в системі сучасних економічних відносин.

Розвиток зазначених теоретичних положень знайшов продовження в удосконаленні підходів до типологізації профілів і моделей розвитку креативних індустрій у провідних країнах світу на основі їх систематизації за роллю держави, характером інституційних механізмів підтримки та галузевими пріоритетами (с. 49–62). Це дозволило виокремити ринково-ліберальну, партнерську, культурно-протекціоністську та державно-інтегровану моделі розвитку креативних індустрій

і сформувати основу для визначення можливостей адаптації відповідних міжнародних практик до інституційно-економічних умов України.

З урахуванням неоднорідності окремих складових креативного сектору удосконалено методичний підхід до структурного аналізу креативних індустрій на основі типологізації їх підсекторів за профілем «цифрова експортність – кризова вразливість – потенціал відновлення» (с. 106–131). Його застосування дає можливість диференціювати сегменти високої стійкості, зокрема ІТ та digital-маркетинг; сегменти адаптивної трансформації – дизайн, моду, книговидавництво та медіа; офлайн-залежні види діяльності з підвищеною чутливістю до кризових обмежень – музичну й подієву індустрію; а також підсектори, для яких прогнозується зростання попиту в процесі післявоєнного відновлення, зокрема архітектуру та урбаністику.

Результати проведеного аналізу стали підґрунтям для удосконалення аналітично орієнтованого підходу до модернізації інституційного середовища функціонування креативних індустрій в Україні (с. 178–203), що передбачає формування інтегрованої системи інституційної підтримки за напрямками «стратегічна координація – кластеризація та smart-спеціалізація – управління людським капіталом – цифровізація CreaTech – фінансові стимули». Запропонований підхід доповнено інтегральним індексом CIDSSU та прогнозом траєкторією до 2030 року, що розширює можливості оцінювання результативності державної та регіональної політики розвитку креативного сектору.

Поряд з удосконаленням інституційних засад подальшого розвитку набули методичні підходи до оцінювання економічного впливу креативних індустрій на основі поетапної інтеграції підходів WIPO, OECD/CSA, UNESCO/EC та UNCTAD (с. 73–103). Запропоновано поєднувати показники прямого економічного внеску, зокрема валової доданої вартості, частки у ВВП, зайнятості, зовнішньої торгівлі та податкових надходжень, з оцінюванням мультиплікативних ефектів і цифровою складовою, що охоплює платформні доходи та транскордонні роялті й ліцензійні платежі. Це дає змогу повніше враховувати особливості функціонування креативних індустрій України, для яких характерна значна роль самозайнятості та нематеріальних активів.

Розширення методичного інструментарію дало змогу розвинути підходи до оцінювання впливу креативних індустрій на економіку України у 2020–2024 рр. шляхом інтеграції макроекономічних, виробничих, підприємницьких, експортних, фіскальних, інноваційно-інвестиційних показників та показників зайнятості в єдину систему (с. 131–151). Такий підхід дозволяє повніше враховувати багатовимірний характер економічних, структурних та адаптаційних ефектів функціонування креативного сектору в умовах цифровізації та воєнних викликів.

На основі результатів комплексного оцінювання подальшого розвитку набули положення щодо формування системи економічних та управлінських інструментів розвитку креативних індустрій, що ґрунтується на комплементарній взаємодії фінансового, управлінсько-освітнього, регуляторного та інфраструктурного блоків, доповнених цифровими пріоритетами, зокрема VR/AR, геймдевом, цифровим дизайном і CreaTech. Кількісне оцінювання результативності запропонованої системи передбачено здійснювати з

використанням інтегрального індексу ІСІ та сценарного прогнозування до 2030 року.

Завершальним складником наукової новизни є розвиток положень щодо інноваційного розвитку креативних індустрій як системного процесу трансформації людського капіталу, інтелектуальної власності та цифрових технологій у стійкі економічні й соціальні результати через взаємодію технологічних, продуктових, бізнес-модельних і соціальних інновацій (с. 227–248). Запропоновані положення спрямовані на підвищення конкурентоспроможності та експортного потенціалу креативного сектору й формують наукове підґрунтя для посилення його ролі у структурній модернізації та післявоєнному економічному відновленні України.

5. Повнота викладення наукових положень, матеріалів, висновків і рекомендацій в опублікованих працях. Основні наукові положення, результати, висновки та рекомендації дисертаційного дослідження Синиці Володимира Андрійовича «Креативні індустрії та їх вплив на економічний розвиток України» достатньо повно висвітлено в наукових публікаціях здобувача. За результатами дослідження опубліковано 19 наукових праць, з яких 7 статей – у наукових фахових виданнях України з економіки та 12 публікацій – у матеріалах міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференцій. Загальний обсяг публікацій становить 5,7 друк. арк., з яких особисто автору належить 5,6 друк. арк. У наукових працях представлено результати дослідження теоретичних засад розвитку креативних індустрій, зарубіжного досвіду формування інноваційної інфраструктури, функціонування креативних хабів і кластерів, розвитку медіа, реклами та туризму, державної підтримки креативного сектору, його стійкості до економічних і воєнних шоків, а також ролі креативних індустрій у післявоєнному відновленні України.

Результати дисертаційної роботи пройшли належну апробацію на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, під час яких висвітлювалися питання цифровізації та інноваційного розвитку креативних індустрій, креативного підприємництва, підтримки малого і середнього бізнесу, міжнародного співробітництва, інвестицій у креативний сектор та розвитку креативного бізнесу на рівні територіальних громад. Зміст і тематична спрямованість опублікованих праць відповідають основним положенням дисертації та відображають її теоретичні, аналітичні й прикладні результати, що дає підстави констатувати належну повноту представлення наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження в публікаціях здобувача.

6. Дотримання принципів академічної доброчесності. Дисертаційна робота Синиці Володимира Андрійовича «Креативні індустрії та їх вплив на економічний розвиток України» виконана з дотриманням принципів академічної доброчесності. Викладені в роботі наукові положення, висновки та рекомендації є результатом самостійного дослідження здобувача. Використані наукові положення, статистичні й аналітичні матеріали та результати досліджень інших авторів супроводжуються відповідними посиланнями на джерела. Наукові публікації здобувача відображають основні результати дисертаційного

дослідження, а особистий внесок у працю, підготовлену у співавторстві, визначено відповідно до характеру виконаної роботи.

За результатами ознайомлення зі змістом дисертації та науковими публікаціями здобувача підстав для сумнівів щодо дотримання принципів академічної доброчесності не виявлено. Стиль викладення матеріалу, послідовність авторської аргументації та представлення результатів дослідження засвідчують самостійний характер виконаної наукової роботи. Дисертація відповідає принципам академічної етики щодо належного використання та цитування наукових джерел, представлення авторських результатів і розмежування власних напрацювань та положень, запозичених із праць інших дослідників.

7. Дискусійні положення та зауваження до дисертаційної роботи. Поряд із позитивною оцінкою теоретичних, методичних і прикладних результатів дисертаційного дослідження вважаємо за доцільне звернути увагу на окремі положення дискусійного характеру та висловити такі зауваження:

1. У підрозділі 1.1 дисертаційної роботи (с. 35) автор розглядає міждисциплінарну природу креативних індустрій та виокремлює різні теоретичні підходи до їх трактування. Водночас дискусійним залишається питання щодо критеріїв їх розмежування та взаємозв'язку. Доцільно було б чіткіше обґрунтувати, який із зазначених підходів є базовим для дослідження впливу креативних індустрій на економічний розвиток України.

2. У підрозділі 1.3 дисертаційної роботи (с. 79–80) автор пропонує комбіновану рамку оцінювання креативних індустрій «WIPO → OECD → UNESCO», доповнену підходами ЄС/Євростату та UNCTAD. Водночас дискусійним залишається питання практичної інтеграції зазначених методик з огляду на відмінності в класифікаціях, системах показників та інформаційному забезпеченні, а також можливість подвійного обліку окремих результатів діяльності креативного сектору. У зв'язку з цим потребує додаткового пояснення авторська позиція щодо забезпечення методичної сумісності запропонованих підходів та формування на їх основі єдиної системи оцінювання креативних індустрій в Україні.

3. На с. 122–123 дисертаційної роботи автором виокремлено низку інституційних і правових проблем розвитку креативних індустрій, серед яких недостатня адаптованість податкової системи до специфіки доходів представників творчих професій, низький рівень захисту авторських прав, обмежена інституційна спроможність територіальних громад та неврегульованість правового статусу цифрових творів. Водночас дискусійним залишається питання щодо пріоритетності вирішення зазначених проблем та вибору найбільш дієвих інструментів державного регулювання. У зв'язку з цим потребує додаткового пояснення авторська позиція щодо того, які саме інституційні та економічні механізми доцільно запровадити першочергово для зменшення тінізації доходів, посилення захисту інтелектуальної власності та створення сприятливих умов для комерціалізації цифрових продуктів креативних індустрій в Україні.

4. Автором обґрунтовано необхідність формування Національної стратегії розвитку креативних індустрій як інтегрованого елементу культурної,

інноваційної та економічної політики держави (с. 182). Дискусійним залишається питання фінансового забезпечення реалізації запропонованої Стратегії, особливо з огляду на обмеженість бюджетних ресурсів України в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення. Додаткового пояснення потребує авторська позиція щодо пріоритетних джерел і механізмів її фінансування та можливостей поєднання коштів державного і місцевих бюджетів, міжнародної фінансової підтримки, грантових програм і приватних інвестицій.

5. У дисертаційній роботі запропоновано інтегрувати інструменти підтримки креативних індустрій у національні та регіональні економічні стратегії на основі концепції smart-спеціалізації, що передбачає концентрацію ресурсів на пріоритетних напрямках з урахуванням конкурентних переваг окремих територій (с. 222). Дискусійним залишається питання щодо критеріїв визначення сегментів креативних індустрій, які мають найбільший потенціал для включення до регіональних стратегій smart-спеціалізації. Додаткового пояснення потребує позиція здобувача щодо системи показників, за якими доцільно оцінювати конкурентні переваги регіонів і визначати пріоритетність спрямування державних та приватних інвестицій у розвиток відповідних сегментів креативних індустрій.

Наведені зауваження мають здебільшого дискусійний та рекомендаційний характер і стосуються окремих аспектів змісту дисертаційної роботи, які потребують додаткового уточнення або аргументації. Вони не знижують рівня обґрунтованості одержаних результатів, не применшують наукової новизни та практичної значущості проведеного дослідження і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи та сформульованих у ній висновків і рекомендацій.

8. Загальний висновок. Дисертаційна робота «Креативні індустрії та їх вплив на економічний розвиток України» є завершеним самостійним науковим дослідженням, у якому представлено теоретичні, методичні та прикладні результати, що мають наукову новизну і практичне значення. Зміст роботи характеризується послідовністю викладення матеріалу, належним рівнем обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, а одержані результати сприяють поглибленню наукових засад розвитку креативних індустрій та визначенню їх ролі в економічному розвитку України.

Враховуючи актуальність обраної теми, наукову новизну, теоретичне та практичне значення одержаних результатів, вважаю, що дисертаційна робота Синиці Володимира Андрійовича відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, а також Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261.

Її автор, Синиця Володимир Андрійович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 051 «Економіка».

Офіційний опонент:

доктор економічних наук,
професор кафедри обліку і оподаткування
Білоцерківського національного
аграрного університету

Іван СВИНОУС

ПІДПИС ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник ВДКЗ БНАУ

